

- Sajátos városi jelenség, hogy a csoportok között alig van belülről jövő együttműködési, kapcsolattartási igény. Ezen nem segítenek a helyi bemutatkozási lehetőségek sem, amelyeken az egészséges versengés helyett a kölcsönös fenntartásokkal teli méregetés tanúi lehetünk.

- Pedig a hivatalos minősítések mögött egyre több az egyenrangúságot, ezen belül a másságot, a különbözőséget igazoló bizonyíték.

- Egységesen elmondható, hogy az ének-zenei csoportok keveslik a városi közönség elismerését. Igényelnék, hogy ne csak társadalmi, politikai vagy családi események, különféle gálák elvárt néhány perces szereplői legyenek, hanem legyen igény az önálló bemutatkozásra is. Talán ezzel is összefügg, hogy városon kívül, sőt külföldi kapcsolatokot keresnek, s ezek az utazás öröme felül a kulturális misszió élményét és a sikeresebb fellépések összekovácsoló erejét is meghozzák.

Mindezek azonban meghaladják a fenntartók erejét.

Kérem tehát a Tisztelt Városi Tanácsot, legyen az amatőr mozgalom segítségére! A tanácsi pénzeszközök elosztásánál ne csak az intézmények működésének támogatását vegyék figyelembe, hanem az amatőr csoportok tevékenységét is.

Kérem, hogy a tanácstagi munkát terjesszék ki a mozgalom eredményeinek népszerűsítésére, a csoportokban folyó tevékenység iránti kíváncsiság felkeltésére.

Kérem a vállalatok, intézmények, társadalmi és tömegszervezetek anyagi támogatását, és változtatlanul kérem az amatőröket munkáltatók további áldozatvállalását.

Kérem, hogy előterjesztésemet mindezek figyelembevételével szíveskedjenek megtárgyalni és elfogadni.

Várpalota, 1989. március 16.

Madaras Annamária
(Madaras Annamária)
osztályvezető

E l ő t e r j e s z t é s

a Városi Tanács 1989. március 24.-i ülésére.

Tárgy: Beszámoló a Városi Tanács 1988. évi költségvetési
gazdálkodásáról.

Előadó: B e s t a i n é Tóth Judit
pénzügyi osztályvezető

E l ő t e r j e s z t é s

a Városi Tanács 1989. március 24.-i ülésére

Tárgy: Várpalotai Városgazdálkodási Vállalat alapító okiratának módosítása.

Előadó: Patányi Illés osztályvezető

Tisztelt Városi Tanács !

A Városgazdálkodási Vállalat vezetősége élve a szabályozók adta lehetőséggel, gazdálkodási hatékonysága fokozása céljából az ingatlankezelési tevékenysége folytán keletkezett bontott, használt anyagok, kihasználatlan, leselejtezett gépek értékesítését határozta el.

A fenti tevékenységet a vállalat rendszeresen kívánja folytatni, ezért kéressel fordult a Városi Tanács Titkárához, hogy a Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága kezdeményezze az Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Veszprém megyei Igazgatóságánál.

Ez az értékesítési tevékenység az alaptevékenységen kívüli tevékenységnek minősül, vagyis a vállalat fő tevékenységéből szakági szinten is eltér. Ez a tevékenység a "bolti és piaci kiskereskedelem" megnevezésű és 507-4 számjelű ágazatba tartozik.

A fentieket figyelembe véve azzal a javaslattal fordulok a Tisztelt Városi Tanácshoz, hogy a Tanácstörvény 10 § /1/ bekezdés c.pontja értelmében az alapító okiratot a tevékenységi kör kibővülésével módosítsa.

V á r p a l o t a , 1989. 03.24.

Bonik Besk
Patányi Illés
osztályvezető

Várpalota Városi Tanács

A Városi Tanács 1989.március 24.-i ülésén megtárgyalta a Városi Tanács VB. Műszaki Osztály előterjesztésében a Városgazdálkodási Vállalat alapító okirat módosítására vonatkozó javaslatát, és meghozta a

...../1989./III.24./Th.sz.

h a t á r o z a t o t

A Városi Tanács a Várpalotai Városgazdálkodási Vállalat alapító okiratát az alábbiak szerint módosítja:

A Vállalat alaptevékenységen kívül

- az állami bérlakások és egyéb ingatlanok kezelése és fenntartása, valamint
- az egyéb város-és községgazdálkodási szolgáltatás tevékenységi körben használt építési anyagok és gépek értékesítésére vonatkozó feladatokat végez.

A tevékenység szakági besorolása:

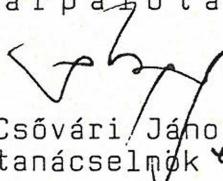
507-4. Bolti és piaci kiskereskedelem.

Utasítja a Városi Tanács VB. Műszaki Osztály vezetőjét, hogy a módosítás törzskönyvi átvezetése végett a szükséges intézkedéseket tegye meg.

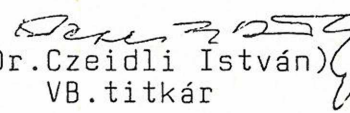
Határidő: 1989. április 30.

Felelős: Patányi Illés osztályvezető

Várpalota, 1989. 03.24.

(Csővári János)
tanácselnök

(Dr. Czeidli István)
VB. titkár

Előterjesztés
a Városi Tanács 1989. március 24-i ülésére

Napirend: Az amatőr művészeti csoportok tevékenységének
színvonala, az amatőr mozgalom támogatásának
lehetőségei a városban

Előadó: Madaras Annamária művelődési, ifjúsági és
sport osztályvezető

Tisztelt Tanácsülés !

A városi amatőr művészeti mozgalom értékelése önálló napirendként sem a jelen, sem az elmúlt két-három tanácsi ciklusban nem szerepelt tanácsülésen. Részben ezzel is indokolható a téma munkatervbe vétele. Másrészt azonban azzal is, hogy a művelődési intézmények stagnáló (vagy romló) gazdasági helyzete és a lakosság életmódjának, életszínvonalának változásai nem kedveznek az amatőr mozgalomnak.

Márpedig a sokoldalú és sokszínű tevékenység megerősítése - hagyományainak életben tartása, új formáinak felkarolása - komoly művelődéspolitikai érdek. "Az amatőr ugyanis olyan műkedvelő - ha úgy tetszik, olyan művész - aki kellő tehetséggel, de nem hivatásszerűen foglalkozik valamely művészeti ággal, elsősorban az előadóművészetekkel és a képzőművészetekkel (ritkábban az irodalommal)."

Az amatőr műhelyekben, csoportokban, szakkörökben az önművelés, a kultúrálódás, az önmegvalósítás folyamatai zajlanak, amelyek önmagukban is értékek. Ezeken felül erősödnek a jellem olyan fontos elemei, mint az egészséges önbecsülés, a kisebb és nagyobb közösségekhez a szűkebb és tágabb lakóhelyhez fűző hazafias, nemzeti érzések.

Az amatőr mozgalomra országosan a mennyiségi fogyatkozás és a minőségi átalakulás a jellemző. A mennyiségi fogyatkozás annyit tesz, hogy csökken a tevékenységre fordítható előirányzat, illetve nem az átváltozásokkal egyenes arányban. Azt is jelenti, hogy az érdeklődés a második gazdaságra szánt idő miatt csappanik, az amatőr mozgalomban így csökken a létszám, vannak csoportok, amelyeket a megszűnés vagy a megszüntetés veszélye fenyeget.

A mennyiségi csökkenéssel párhuzamosan szembetűnő a minőségi átalakulás. Új amatőr rétegek kérnek létezési jogot: az egyéni alkotók, a szórakoztatásra vállalkozók. Erősödik a hobbi jelleg, magasabb minőségűek az esztétikai értékek. Megjelent a szövetségi, ill. az egyesületi forma is.

Nézzük, hogy áll a városban ! Várpalota gazdag amatőr művészeti csoportokban, alkotó művelődési közösségekben. Örölnünk kell, hogy az

elmúlt években sem csökkent számuk, a gazdasági nehézségek nem riasztották vissza az embereket az együtt éneklés, zenélés, a közös alkotó munka örömétől, szépségétől.

Az amatőr művészeti mozgalom áldozatvállalást, fegyelmezettséget, úgyszólván kíván az egyéntől. Városunkban igen sokan tartják fontosnak önmaguk építését és az önzetlen örömníújtást másoknak. Az évek hosszú során át együtt maradó csoportok jó közösséggé kovácsolódtak, ezzel vonzották, vonzzák magukhoz a fiatalokat is. Mert zavartalan művészi munkát csak jó közösségben lehet folytatni.

A városi amatőr mozgalom élén nagymúltú, a fenti közösségjegyeket magukon hordozó ének-zenei csoportok állnak. Mivel létszámát tekintve számosabb a kórusmozgalom, nézzük ennek követőit !

A város legidősebb öntevékeny művészeti csoportja a Bányász Béke Kórus, összetételét tekintve vegyeskar, fennállásának 69. évét ünnepli. (1920-ban alakult) Fenntartója a Jó Szerencsét Művelődési Központ. Létszáma jelenleg 43 fő. Kórusvezető: G. Somos Margit, a Zeneiskola igazgatója, munkáját 3 szólamvezető segíti, akik hajdani tanítványai. A kórus szakmai színvonala az országos mezőnyben nézve is jó. Fesztiválkórus minősítésük van, évek óta rendszeresen hívja őket a Rádió stúdiófelvételre. Felkérésre résztvesznek a városi ünnepségeken, keresik önmaguk számára is a fellépési lehetőséget. Hagyománnyá tették a városban a karácsonyi hangversenyeket, 1988-ban templomi koncertet szerveztek - szintén a hagyományteremtés igényével.

1988-ban a Városi Tanács jóvoltából az ausztriai Wolfsbergben vendégszerepeltek, a Várpalotai Napok keretén belül pedig ők látták vendégül az osztrák kórust. A külföldön aratott nagy siker, az élményteli utazás némileg kárpótolta számukra az áldozatos, odaadó munkát, melyet a kórus és vezetője nyújt évek óta.

A fenntartó intézmény gazdasági gondjai azonban súlyosan érintik a kórus költségvetését. Az évről-évre csökkenő fenntartási költség ebben az évben már a kották megvásárlására is alig futja. A vidéki fellépéseket az utaztatási költségek a minimálisra korlátozzák. Fellépő ruhájuk már 13 éves, ennyi idő alatt a kórus tagjai is kicserélődtek, de a régiek alakja

is megváltozott. A fellépéseken tarka képet mutatnak. Nagy szükségük lenne új alkalmi öltözékre.

Töretlen munkájukhoz nemcsak a tagok úgyszeretete, de a jó társadalmi vezetőség, a belső ötletek is hozzájárulnak. Ennek is köszönhető, hogy találtak a városban szponzort a Munkásszövetkezet intézményében. Készek arra is, hogy létfenntartásukhoz, az együttléteknél értelmet adó közös fellépésekhez - itthon és külföldön - maguk is hozzájáruljanak. Mindezért megérdemelnék - ők és fenntartó intézményük is - ha korábbi a nyagi és erkölcsi támogatásra találnának.

A vegyeskarnál valamivel fiatalabb - 1932-ben alakult -, jelenleg 35 főből áll a Péti Munkás Énekkar, amely férfikórus. Vezetője Lovsek Károly, a székesfehérvári Kodály Zoltán ének-zenei általános iskola tanára. Munkáját egy korrepetitor segíti. Szintén "Fesztivál kórus" minősítéssel rendelkeznek. Fellépésük sajátos szint ad rendezvényeinknek. A vállalati ünnepek, városi rendezvények mellett rendszeresen részt vesznek a szakszervezeti kórusok bemutatkozásain, rádió-felvételeken.

1988-ban NSZK-ban, Nordheimben vendégszerepeltek. Előző évben a péti kórus látta a német énekeseket vendégül. A vállalat nehéz helyzetben is gondoskodik segítségükről, a szereplésekre biztosítja a kórustagok jelenlétét, utaztatását. Az elmúlt évben új formájukat vásárolták, a Vegyipari Dolgozók Szakszervezetének támogatásával.

A férfikórus sem rest, maga is hozzájárul az utazások, fellépések költségeihez, részben azzal, hogy a tagok munkát vállalnak, illetve megkísérlik kihasználni az egyesülétté alakulás előnyeit. Mindkét kórus közös gondja a színvonalas utánpótlás biztosítása, ill. a létszámváltozások okozta zavarok elhárítása.

Okoz gondot néha a próbák fegyelmeinek tartása is az is, hogy a fellépések a munkaidőalapot is terhelik, ezt a munkáltatók - érthetően - zokon veszik.

A közvetlen lakóhelyről való kimozdulás költségei irreálisan magasak, márpedig ezeknek az utaknak az együvértartozást kövöcsoló szerepét nem lehet eléggé hangsúlyozni.

Hangszeres zenét művel egyetlen zenekarunk, a Bányász Fúvószenekar, amely 1929-ben alakult, tehát ebben az évben ünnepeli fennállásának 60. évfordulóját. Kiemelt arany diplomás minősítésnek örvend. Fenn tartója, próbáinak, szerepléseinek irányítója a Jó Szerencsét Művelődési Központ.

Hosszú éveken át Ossó János karnagy lelkes vezetése mellett fejlődött és lépett fel a zenekar találkozók, városi és vállalati ünnepségeken. Napjainkban Hergovics János a Zeneiskola tanára vezeti a próbákat, dirigálja a fellépéseket. Nemzeti, politikai és társadalmi ünnepeink elengedhetetlen színtestje szereplésük. Részt vesznek fesztiválokon, zenés ébrosztókön, közreműködnek a gyászszertartásokon. A közösségi és művészeti élmények forrása a megyén, sőt az országhatárainkon túli szereplések során.

1987-ben az NDK-ban, 1988-ban Ausztriában vendégszerelőként fúvószenei fesztiválokon. Ezeket az együttes számára felejtethetetlen utakat a Veszprémi Szénbányák Vállalat finanszírozta. 1989-ben tehát ebben az évben viszont a vendéglátás feladata a Bányász Fúvószenekaré.

Még a jelenlegi gazdasági nehézségek mellett is a város amatőr csoportjai között a legjobban ellátott, a legjobb körülmények között működő csoport, jóllehet utánpótlási nehézségeik, a munkaidő kedvezmény-hiánya, a szakban járók szereplési biztosítása komoly gondot jelent.

Az ének-zenei csoportokról összességében elmondható, hogy nehézségeik ellenére működőképes minősítettlen "színpadképes" közösségek, kiérdemelték a támogatások lehetőségeihez méltó emelését.

A néptánc-mozgalomnak a Bányász Táncegyüttes teremtett szép hagyományokat a városban. Az 1948-ban megalakult csoport életét azonban az idegenforgalmi szereplési lehetőség megzavarta, illetve más irányba terelte. Igaz sem a város, sem a fenntartó Jó Szerencsét Művelődési Központban nem tud kísérő zenekart biztosítani számukra. Ez nem csak anyagi kérdés. Az együttes által hiányolt utánpótlás - úgy érezzük - a rendszeres, folyamatos csoportmunka hiányában maradt el. A fiatal-ság körében ugyanis ma sem idegen a néptánc, hisz az Ifjúsági és Úttörőházban két csoport is szárnyat bontott az elmúlt években, s ehhez

köze van a felnőtt együttesnek részben a korábbi példával, részben a **táncosok** tanítási kedvével.

Az 1985-ben alakult Cserregő Néptáncsoport ma 25 fő haladóval - vezetőjük Lengyel Csaba, maga is amatőr táncos, a Szénbányák dolgozója - és változó létszámú kezdővel - Szígyártóné Szabó Mária, az intézmény munkatársa, szintén amatőr táncos irányításával - bizonyítja a fiatalok vonzódását a népi hagyományokhoz. A szárnybontást, a fokozatos fejlődést jó közösségi szellem segítette, amelynek viszont kedvezett, hogy részt vehettek nyaranta néptánc-táborban. A műhelymunka gyümölcse is megérett, a Cserregők színpadkészek. A szereplést azonban fékezi, hogy hiányos a színpadi kosztüm, nincs élő népzenei kíséret, szinte megoldhatatlan az utazási költségek előteremtése. Pedig minden igen fontos lenne, hisz a gyerekcsoportok tánc-hagyományokat őriznek, mentik a nemzeti kultúra értékeit, biztosítják a gyermekek és ifjak tánc- és mozgáskultúráltságának - valljuk meg, éppen szeszélyes kultúrájának - fejlesztését.

Évtizedes hagyományokkal dolgozik az Ifjúsági és Úttörőház bábcsoportja. Az indulásnál Pacsu Gergelyné báboskodott, a munkát ő alapozta. Ma Till Miklósné a vezető. A csoport élete szép példa arra, hogy lehet közölközni a gyerekekhez szeretettel, s hogy lehet szórakoztatva nevelni, formálni őket. Nem véletlen, hogy a megyei Úttörőház támogatását élvezik, az sem, hogy rendszeresen szerepelnek iskolákban, óvodákban, anyaintézményükben.

1984-ben alakult a Magyar Néphadsereg Helyőrségi Klubjának Bokréta Bábszakköre Pacsu Gergelyné vezetésével. A működésük nem mondható zavartalannak, hisz nincs önálló helyiségük, próbatermük, műhelyük. Fő problémájuk a megmutatkozás hiánya, a számukra helyet adó intézmény utaztatásukat, szállításukat nem tudja felvállalni.

1988-ban területi vetélkedőn ezüst minősítést értek el, tehát megérné, ha iskoláink felfigyelnének programjukra, műsorukra.